

આલ ફ્રેડ નાટક મંડળી એ

શેક્સપીયરના “હિમ્સેટ” ઉપરથી મુનશી મેહદીહસન
“એહસન” પાસે લખાવેલા

પૂને નાટક

નામના ઉદ્દે એલનો સાર
તથા એ એવામાં ગવાતાં ગાયનો.

આવૃત્તી ચાથી, નકલ ૩૦૦૦.

ઉપાત્તી પ્રસિદ્ધ કરનાર,
આલફ્રેડ નાટક મંડળીના મલિક
કા વ સ જ પાલ ન જ ખ ટા ઉ.

સર્વે હક માલીકે પોતાને સ્વાધીન રાખ્યા છે.

તા. ૨૪ મી મે ૧૯૦૧

કીમત ગણુ આના.

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
 અમદાવાદ
 ની કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૪૫

જમશેદજી નરસવાનજી પીતીત જ્વારસી ઓરફનેજ
 કેપટન પ્રીટીંગ વર્ક્સ.
 મરેલ-લાલબાગ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગજરાતી કાપીરાખિટ વિભાગ]

અનુસાંક

૧૪૫

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ખૂને નાહડનો સાર

વિષય ૬૬૬૮ : ૨૦૬

બનામે ખુદા.

ખૂને નાહકના ખેતનો ટુંક સાર.

અંક પેહલો.

પડદા પહેલો.—જહાંગીરના બાપ શાહા આલમગીરના મરણ પછી મલેકા ગોલરૂનનીસા, જહાંગીરના કાકા ફરરોખ (પોતાના દેર) સાથે બીજાંય પરણી છે. ફરરોખ પોતાને રાગ બનાવવા માટે મલેકાને સમજાવે છે, મલેકા તે મતને અનસરીને વજીર હુમાયુનને સાંધી તેની શામેલગીરીથી ફરરોખને રાગ અપાવવાની ગોઠવણ કરે છે. જહાંગીર, બાપના મરણનો શોક, તથા ટુંક સુદતમાં તેણીની માથે બીજાં શાદી છીંધી તેનો વીઝાપ કરે છે, અખતર (જહાંગીરનો દોસ્ત) તેને ધીરજ આપે છે: વજીર હુમાયુન ફરરોખને રાગ બનાવવાની ખબર શાહાજાદા જહાંગીરને આપે છે.

પડદા બીજો.—મેહરબાનુ (જહાંગીરની માથુક વજીર હુમાયુની બેટી) જહાંગીરની જુદાઈમાં જુરે છે, જહાંગીર ત્યાં આવે છે. પોતાની માતાની બેવફાઈથી જહાંગીર બધી આંરતો તરફ પોતાનો અણગમો દેખાડે છે, અને મેહરબાનુના સવાલના બરમબર્યા જવાબ આપી આંત્રી બળ્ય છે. સલમાન (જહાંગીરનો નોકર) ત્યાં આવી લાગે છે અને રેહાના (મેહરબાનુની સાહેલી) ને પોતા સાથે શાદી કરવા સમજાવે છે, પણ રેહાના અખતરના બાઈ અનવર સાથે લગનના વચનથી બંધાયેલો હોવાથી તથા સલમાન એક છટેલ છટેલ હોવાથી રેહાના તેને ધીકારે છે. સલમાન આંઈ પડી જવાથી કોઈની તકનીકથી મેહરબાનુ પાસેથી લગન કરવાનું વચન લેવાનું બીકું ઝડપી બળ્યે છે.

પડદા ત્રીજો.—ફરામુર્જ વજીરનો છોકરો મનસૂર, મેહરબાનુપર આશક હોવાથી તેના શીરાકમાં રાત દીવસ મેહરબાનુના બાગ આગલ બટકે છે. ત્યાં મેહરબાનુની સાહેલી રેહાના તથા ફરજાના આવી લાગે છે. મનસૂર તેઓ પાસેથી મેહરબાનુ સાથે એક વાર ભેટ કરાવવાની કબુલાત લેય છે.

પડદા ચોથો.—સલમાન પોતાની મતલબ સાંધવા મેહરબાનુને ધબરાવે છે કે જહાંગીર દીવાનો થઈ ગયો છે. મેહરબાનુ ધબરાય છે. સલમાન લાગ સાંધી કહે છે કે રેહાના સાથે મારા લગન કરવાનું વચન

આપે તો હું મારી ચુકતી અજમાઈ અને જહાંગીરને દીવાના-
પણામાંથી છોડાવું. મેહેર જહાંગીરને સારી હાલતમાં લાવવા માટે
લાચારીથી રેહાના સાથે સલમાનના લગ્ન કરાવી, આપવાનું વચન
આપે છે.

પડદા પાંચમો—કીલ્લા આગળ મરહુમ બાદશાહ (જહાંગીરના બાપ)નું
૩૬ રાતના બટકે છે એમ યોડીદારોથી જહાંગીરને ખબર પડવાથી
જહાંગીર રાતના કીલ્લા આગલ આવે છે, જ્યાં ૩૬ દેખાએ છે,
તે તેને દોરવીને કબ્રસ્થાનમાં એકાંત ભાગમાં લઈ જાય છે.

પડદા છઠો—અખતર સલમાન સાથે કબ્રસ્થાનમાં જહાંગીર તથા ૩૬ની
હીલચાલ જોવા આવે છે. ૩૬ જહાંગીરને દર્શાવે છે કે હું તારો
બાપ છું અને મારું પુત્ર તારા કાકાએ તારી માયની મદદથી
કીધું છે. એજ મનેકા મારી વરદ્દ એકાંત થઈને તારા કાકા સાથે
પરણી એટલુંજ નહીં, પણ તું ખરા વારસાને બાતલ બનાવી તારા
કાકાનેજ રાજ અપાવ્યું માટે જે તું મારા કંઠરદાન બેગા હોય
તો મારા પુત્રનો બદલો તારા કાકાપર લેજે પણ તેમ કરવા જતાં
તારી માયને જરાપી દુઃખ ના દેતો, તેનાપર વરગીજ તેમ ના લેતો.

અંક બીજો.

પડદા પેહલો—અખતરના બજીદ થવાથી જહાંગીર પોતાના મરહુમ
બાપના ૩૬નો બદ તેને જાણાવે છે અને પોતે કરચલાવ દીવાનો
બની ખરી બાતમી મેળવવાનો નીચય કરે છે.

પડદા બીજો—મેહેરબાનું આગલ રેહાના તથા ફરજના મનસૂરની
તારીફ કરે છે મનસૂર બાંધવણ સુવચ્ચ આવી લાગે છે. મેહેરબાનું
તેના પ્યારનો પ્રતકાર કરે છે, કીનાબોર મનસૂર તેની ઉપર કીનો
લેવાનો કસદ જાહેર કરી ચાલી જાય છે. બાદ જહાંગીર આવે
છે, મહેરબાનું જહાંગીરને પોતા તરફ ઘણાજ બેદરકાર જોવાથી
તથા જહાંગીરનો ઓરત માત્ર તરફ અનગમો હોવાથી અફ-
સોસ કરે છે.

પડદા ત્રીજો—સલમાન રેહાના સાથે લગ્ન કરવા માટે લગ્નના પોશા-
કમાં આવે છે. રેહાનાના આશક અનવરને આ વાતની ખબર
પડવાથી તે પોતાના બાપ અખતર તરફથી મદદ મેલવે છે.
સલમાન બુતોથી ઘણા ડરતો હોવાથી અખતર અનવર સાથે બે
માણસોને ભુતનો પોશાક પેદેરાવીને મોકલાવે છે, તેઓ સલમાનને
બીજવડાવે છે તથા રેહાનાથી દુર રાખે છે અને તેનો પોશાક
તથા ફુલનો સંહારો ઉતારી અનવરને પેદેરાવે છે. મીયાંસાહેબ
આવે છે. અને સલમાનના પોશાકમાં રેહાના સાથે અનવરના

લગ્ન કરે છે. મેહેરખાનુની બોહોંસથી રેહાનાને દરબખાત સલ-
માન સાથે પરણ્યું પડ્યું છે એમ સમજી તેણી દુઃખી બને છે.
સંવટે અનવર રેહાના આગલ જાહેર થાય છે. રેહાના આનંદ
થાય છે. સલમાન વધારે ગડબડ કરવા ન પામે માટે નક્કી
જુનો તેને બાંધીને ચાલી જાય છે.

પડકો ચોથો—નીરાસ અને નારીપાસ થયેલા સલમાન પોતાની હા-
લતનો તથા જહાંગીર દીવાનો થવાથી તેની નોકરી પરથી બર-
તરફ થવાનો અફસોસ કરે છે. લાં મનસૂર આવે છે અને
સલમાનને પૈસાની લાલચે જહાંગીરનું ખુન કરવા ઉસકે છે.
સલમાન તે વાતને ધીકારે છે પણ પૈસાને ખાતર કોઈથી સુરતે
મેહેરખાનું કબજામાંના એકાંત ભાગમાં મોકલી આપવાનું સલ-
માન મનસૂરને વચન આપે છે.

પડકો પાંચમો—ખાદશાહ દરરોજ જહાંગીર શા રાખથી દીવાનો
થઈ ગયો છે તે વીશે વજીર હામાયુનને પુછે છે. વજીર તેના
દીવાનાપણાનું કારણ કહી પોતાની છાકરી મેહેરખાનું ઉપરની
રીઝગીરીનું બજાવે છે. અને તેની સામેતીમાં જહાંગીરે મેહેરખાનું
પર લખેલી પ્રેમપત્રીકા રજુ કરે છે. ખાદશાહ તે કાગળ વાંચે છે.
તોપણ વધારે ખાતરી કરતા વજીરને કહે છે કે હમણાં જહાંગીર
સાથે તેની મા ખાનગીમાં એજ સંબંધી વાતચીત કરવા આવ-
નાર છે પણ મલેકા પાતે પોતાના દીકરાને ચાહતી હોવાથી તે
વાત મારીથી છુપાવશે માટે એ લોકોની વાતચીત છુપાઈને
સાંભળી પોતાની આગળ જાહેર કરવા જણાવી ચાલી જાય છે.
જહાંગીર પોતાની માયની મુલાકાત દરમ્યાન તેના પાપી કરતુ-
કોની યાદ આપે છે. જહાંગીરને ઘણો ઉસકેરાયેલો જોઈ વજીર
મદદ માટે જુમ પાડે છે. જહાંગીર પડકારમાં છુપાયેલા વજીરને
જુલથી પોતાનો કાકો સમજીને વગર જાણે દાર કરે છે, વજીર
મરી જાય છે. જહાંગીર ઘણો ઉસકેરાયેલો હોવાથી વખત છે પો-
તાની માયને ઇન્ટ કરે એના વીચારથી મરનાર ખાદશાહનું રૂદ્ધ
પાછું જાહેર થાય છે. અને માયને દુખી નહીં કરવા માટે ચેતાવે
છે. જહાંગીર પોતાની માયને હવે પછીથી સુધરવા તથા પો-
તાના કાકાનો સાથ છોડી દેવા સમમ્મતે છે અને આપ તથા
કાકાની સખી બતાવે છે અને સરખામતી કરે છે.

પડકો છઠો—સલમાન પોતાની ગોહવણ મુજબ એકાંત ભાગમાં મન-
સૂર સાથે મેહેરખાનુની મુલાકાત કરાવે છે. મનસૂર જખરદસ-
તીથી તેણીને પોતાનો પ્યાર કબુલ રાખવા સમજાવે છે. મેહેર
એ વાતનો ઇનકાર કરે છે. મનસૂરનો પ્યાર કીનોમાં બદલાય છે,
તે મેહેરનું ખુન કરવા ચાહે છે. જહાંગીર કટોકટીની વખતે લાં
આવીને પીસતોફ વડ મનસૂરનું ખુન કરીને મેહેરખાનુને ખન

છે. મેહેરખાનુ' પાછો પ્યારનો ઉમરો ખાલી કરેછે જહાંગીર તેને ઉડાવે છે. અહીયાં જહાંગીર તેણીના આપનું ખુન પોતાને હાથે થયું છે એમ તેણીને કહેછે આપના મરણનો કારી બા તે નાદાન છોકરીના મગજ ઉપર ભયંકારક અસર કરેછે, અને તે અસરથી તથા હવે પછી જહાંગીરના પ્યારની નીરાશીના ખીયાલથી તે દીવાની થઈ જાય છે.

—:O:—

અંક ત્રીજો.

પડદા પહેલો.—દીવાની બનેલી મેહેર નદી કાનારે બમે છે અને દીવાનાપણામાં એક ન્હાના નાલામાં પડીને મરી જાય છે.

પડદા બીજો.—તરેહવાર સંકટોથી ઘેરાઈ ગયેલો શાહ દુરરોખ કો-ઈથી સુરતથી જહાંગીરનું કાટકું કહાવવાની ગોઠવણુ કરે છે, જેમાં હુમાયુનના છોકરા (નાસીર) ને તેના આપનું તથા આડકતરી રીતે તેની બહેનનું ખુન કરનાર જહાંગીર પર વેર લેવા માટે ઉસકેરેછે. નાસીર શાહ દુરરોખને તદખીર પુછે છે. શાહ તેને તદખીર દેખાડેછે કે આજે બાદશાહી કુટુંબને માટે મેહલમાં એક નાટક થનાર છે જ્યાં તું તારી તલવારને ઝેરી પાણી પાઈને એક સાખુત ફટકો લગાવજે ને તારું વેર વાલજે. નાસીર એ ગોઠવણુ કયુલી જાયેછે. ફરામુર્જ અમીર પોતાના બેટા મનસુરનું ખુન જહાંગીરે કીધું તેની ફરીયાદ દુરરોખશાહ પાસે કરવા આવેછે, દુરરોખ તેને પણ તેના છોકરાનું વેર લેવાની એક યુક્તી દેખાડેછે કે આજે બાદશાહી કુટુંબને માટે નાટક થનાર છે તાંહ તું શરાબની જામમાં જેહેર આમેજ તૈયાર રાખજે અને જે વખતે શરાબનો દોર ચાલે તે વખતે જહાંગીરને ઝપાટામાં એ ઝેર ભેગેલી શરાબની જામ આપજે.

પડદા ત્રીજો.—નાટકના જલસામાં જહાંગીર અને અખતર બધી ત-હ્યારી કરતાં દેખાયછે જ્યાં બાદશાહ દુરરોખ, મલેકા, ફરામુર્જ, નાસીર વીગેરે દાખલ થાય છે. નાટક શરૂ થાય છે. (નાટકનો ટૂંક સાર—એક બાદશાહ પોતાની મલેકા સાથે વાતચીત કરે છે કે આજે મારી તખીતય સુસ્ત છે માટે હું સુવું છું એમ કહીને તે સુઈ જાય છે. મલેકા કે જે પોતાના દર સાથે ખાદમાં પડેલી છે તે તાંહ પોતાના પાણીનું ખુન પરાવવા લઈ આવે છે.

દેર તેણીની મદદથી પોતાના ભાઈ બાદશાહનું ખુન કરે છે.)
 આટલું જોતાંજ શાહ ફરરોખનું દીલ પોતે કીધેલા નીચ કામ
 માટે ડખવાથી ધમરાય છે મલેકા પણ તેમજ અકળાય છે,
 તમાશો મોકુફ કરવાનો હુકમ થાય છે. પોતાના આપનો ખુની
 શાહ ફરરોખજ ખરેખર છે એમ જહાંગીરની ખાતરી થાય છે.
 આવો નાટક હાથે કરીને ફસાદ ઉઠાવવા માટે જહાંગીરે કીધે
 છે એમ શાહ તેની પર બોલતાન મુકે છે. શાહના બોલવાના
 ટેકામાં નાસીર છેડતી સોધે છે, અને જહાંગીર સાથે તકરાર કર-
 તાં પટાખાજમાં ઉતરે છે. નાસીર જહાંગીર પૂરે ઝેરી તલવારનો
 વહાર કરે છે, કંઈપણ દગો થયો છે એમ જહાંગીર ચેતી જાય છે,
 અને અખતરની તલવાર લઈને નાસીરને મરણનોલ જખમી કરે
 છે. જહાંગીરના જખમી થવાથી મલેકા જહાંગીર માટે શરાય
 તથા પાણીની દોડદોડ કરે છે. ઝેર ભેળેલી શરાખી જખમ ફરા-
 મુર્જ અમીર જહાંગીર વાસ્તે આપે છે, જહાંગીર મલેકાના હાથ-
 નો શરાય પીવા તથા તેનું મોંહ જોવા ના પાડે છે. પોતાનો
 જીવ ધમરાતો હોવાથી મલેકા પોતે તે શરાય ફરરોખ તેને અ-
 ટકાવે તે અગાઉ અબજુતામાં પીછ જાય છે. હવે નાસીરને
 ફરરોખની દગાખાજ માલમ પડે છે જેથી ફરરોખની ઉસકેરની
 તથા ઝેરી શમશીર વીશે ખરો ખુલાસો કરી નાસીર જહાંગીર
 પાસે માફ માંગતો પોતાનો પ્રાણ છોડે છે. મલેકા શરાયમાં
 ઝેર હોવાની ફરીયાદ કરે છે. એ વાત જાહેર થતાં ફરામુર્જ આ
 મીર નાહસી જાય છે. શાહ ફરરોખ પણ નાહસરા જાય છે. જ-
 હાંગીર તેને પીસતોલ વતી મારી નાખી પોતાના આપનું વેર લેય
 છે. મલેકા ઝેર ચઢવાથી મરી જાય છે. જહાંગીર પણ ઝેરની
 અસરથી પોતાનો પ્રાણ તે કીરતારને હવાસે કરે છે.

સમાપ્ત.

બનામે ખુદા.

નાટક પાત્ર.

—:૦:—

હેમલેટમાંના નામો.

- ફરરોખ—દમારકસનો રાજા-જહાંગીરનો કાકોકલોડીયસ.
જહાંગીર—આલમગીરનો છોકરોહેમલેટ.
રૂહ—જહાંગીરના મરહૂમ પાપ આલમગીરની રૂહ ...હેમલેટનો પાપ.
હુમાયુ—વજીર.....પોલોનીયસ.
નાસીર—હુમાયુનો બેટોલારેટીસ.
કરામુર્જી—એક અમીરકાનેલીયસ.
અખતર—જહાંગીરનો દોસ્ત.....હોરેશીયો.
અનવર—અખતરનો ભાઈ (નવો ભાગ)
મનમુર—કરામુર્જીનો છોકરો-મેહેરનો આશક.....(નવો ભાગ)
સલમાન—જહાંગીરનો ખીદમતગારમાસેલસ.
ગૌહરનીસા—જહાંગીરની મા-પાછળથી કાકી.....ગર્ટરડ.
મેહેરખાનુ—હુમાયુની છોકરી-જહાંગીરની માસુક...ઓફેલીયા.
દેહાના—મેહેરખાનુની સાહેલી-અનવરની માસુક ...(નવો ભાગ)
ફરજાના—મેહેરખાનુની સાહેલી(નવો ભાગ)

ચાવકાર, મીયાંજી, નકલીબૂતો, તમાશાવાલાઓ, વીઝેર.

—:૦:—

રચણ—દમારકસ.

ગાયન ૧.

સખ:—ઢાવર ઢાઢર ફાઢીર સતાર ઢાતાર આઢા કુબાર,
 ગાફાર જખખાર એ તોરી ગુલકારી ચે વારી બલહારી.
 આલમ પર સરહારી ફાલમ કી કોરતારી તાપર વારી.
 પતીત તારે લાખોં રખ શરમ ધરમ રાખો,
 ખીનતી તોરી હાં કરત મીલ નર નારી.

ગાયન ૨.

ખવાસેં—નાચેં ગાએં નારી પીયારી ચલો ખારીખારી જાએં,
 હમ જાએં બલહારી, પીયારી ચલો ખારીખારી જાએં.
 ખાગમે હય ડુલ ખીલે પ્યારી મય વારી,
 હરસુ હય બાદે બહારી રે ધુમ ધુમ દેખેં ગુલોંકી શાન.
 સમરે ચમન ગુલ ગુલશન હય સોહાના લાલા
 સુલલાલા મતલાલા હય આલા.

ગાયન ૩.

ફરરોખ—જાની સુન તોહું ખીન જાના ખુશ લાગેના.
 કલ પડેના, અમન મીલેના, પરેશાની,
 હયરાની બેધ્યાની હય ઠાની સીતમરાની.
 કયા ધન તુજ પર જાના તનમનકો વારના—વારના
 હરખારી દીલદારી કરકર જાનીસીમ
 હરદમ જરસર કરત નજર ખન બન્દગાન બન્દા.

ગાયન ૪.

ગોહરખીસા—મોહેનારે જુશાન તુ ખના ખના અયજાન.
 સુલતાન ખનકે મોરા સજના તનમનકો પ્યારે જાની
 વારેં તુજ પર સભી જાના.
 શુકરાના શુકરાના ખાન જાન કુરખાન શાન
 ધ્યાનમે ધરના.
 મુખ કરના જાવેદાની જાના મીલકર શોહીગાના.

ગાયન ૫.

જહાંગીર—ચકમા ચલતા જલતા જલતા મુજકો એહ કયા દીલમે સમજા,
 મીકના કીતના કુટના દમકા પ્યાલા હય ચેહ સમજા.
 તેમ માફે ખનનનનનનન, જાન જાએ સનનનનન,
 ખનકે મુરદા મુરદા મુરદા સાથી હો વહો જા.

ગાયન ૬.

મેહેરબાના—અલખેલે સો કહેના રે સદેસા મોરા.
 કાહે ખીસારે અય પ્યારે મોહે આરે આરે તોરી હમ આસ નીહારે.
 કરો કુછ ધ્યાન લગે ખીરહયાન હય જનપે આન બનીરે
 દીનરતીયાં એહાં દીનરતીયાં રકત ગહે અખીયાં
 આગ હય છતીયાં લગતીયાં ન ભાવત કાઉકી બતીયાં
 અખતો સગન દીખલાદે દરશન-હારે
 સુલગત તનમન તજે હમ અનધન.

ગાયન ૭.

ખવાસે—માન બચન રાજ દુલારી મોરી
 છયા ન જોરી ઘોરી મત દોરી
 મેહેર—જવ જવ મન ન દુખાઓ જવ.
 ખવાસે—દીલ ન દુખાઓ નીત સુખ તુમ ઉઠાઓ મનજી મુરાદે પાઓ.
 મેહેર—જવ જવ કુહાવો ન મન મોરાં સગજાઓ.

ગાયન ૮.

મેહેર—સખી કયસે દુખ સદા જાએ, ખીન પીયા છયા કલ નહી પાએ,
 જાએ સીસક સીસક છયા હાએ.
 છયરા અજનકો ખીછોહસે પીછાન પડી
 દુખસોં મીલાપ ભયો સુખ બનગયો બયરી,
 ખવાસે—હોએ દરસ તોહે પ્રાનકા કાહે સુન્દરી અધીરી ભઈ,
 મેહેર—સખી કયસે ધરે મન ધીર દરસ ખીન જહાંગીરકે.
 ખવાસે—ધીર ધીર અધીરી ધીર
 મેહેર—પીર દે ગયો જહાંગીર સંગ લીયે ગયો મોરી ધીર
 કરે કાહા હાએ કહાં બચુ જાએ કયસે કલ આએ ચયન છયા પાએ.

ગાયન ૯.

રેહાના—આજ તોરા સૈયાં મન્દરવામે એહે પીયારી,
 ભાગ જગેહે સોહાગ રાગ મેહે.

મેહેર—આર આર હો નીસાર જાન ફૂગી વારવાર

પાના—શીર હમકો તુમ જાઓગી બૂલ તુમ બનકે ચલ જાઓગી ફલ
 વાહ વાહ વાહ વાહ હો ભાગ ભાગ લેહે.

મેહુર—અફસોસ ગયા હમદમ છલીયાં,
ન રહા ચમન જલ જલ ગદ્ય કલીયાં.
ખાક ખદન કર મન મુરજાએ,
જનકો મેરી રોગ લગાએ,
પીતકે ગમસે મય જલીયાં.

સલમાન—માના માના માનારે પ્યારી બતીયાં
રેહાના—જ જ નાહી દીખાવે તુ બતીયાં એહ બતીયાં સુરતીયાં
સલમાન—ખોસા દે એક ગોરે ગાલકા પ્યારી જન ખોસા દે એક ગોરે ગાલકા
રેહાના—ચલ મુઝે હટ મુઝે ધુસ તુ મનહુસ મુઝે
સલમાન—મય જન જાઉં તો પછતાયગી દુહા કહાં મુજસા પાયગી
રેહાના—તીકલ તીકલ ઉધરકો ચલ ન અબ મચલ હાં.

રેહાના—

દુર દુર જ પર હો દુર બેશકર તુ, સુંહકો તેરે બુલસું મસાની મજુર તુ.
સલમાન—દો ચાર ઘાતે લે માર લાતે ખાતે મીઠી કર જન,
રેહાના—જરે જરે મુરખ નાદાન
સલમાન—સુન પ્યારી તું માન જારી ના કરે તુફાન
રેહાના—જરે મુજી શયતાન અરે જાનજાન
સલમાન—અરે આઆઆ હટ ન લા ખટ ન લા ખોસા જટપટ દીલા
રેહાના—જાજરે કાલે લગુર તુ.

મનસુર—એકલીયાં ડાલી આલીરે મનવામે,
ટુંકત તનમન આહ શોઆલે બનકે તુમ ખીન જનની
કયસે મેરી ઇન્દગાની હોગી હોકે રોગી નીત દીનન રયન
નીર નયન જારી પાવે છયા ન ચયન,
ખીરહા જાતી દુખ પાલી.

પ્રજાના—અજી વાહવાહજી બાંકે જવાન વાહજી,
બડી ધુમ ધામસે હોંગે ખ્યાહજી. અલે ફીરસે કરનેકો આહજી

અજી જીવ જીવ જીવ જીવ રાહશે ત્યાહ મત ચાહ ચાહ બનો શુભરાહજી
 મેહેરબાનોકી મેહેરનો દુર હયજી,
 કહોં તુ હય ખાકી, કહોં વોહ દુર તુરી,
મનસુર—જીવ જીવ નાદાન એધ્યાન નીડર ઉધર હો,
 ચાહ પ્યારસે વાહવાહસે પાહ ગાહ માહજી.

ગાયન ૧૫.

મનસુર—મોહનીયા પ્યારી સનમસે મીલાવો,
 જે ચાહો જે માંગો વોહી મોસે પાવો.
રેહાના—એહ સુહ કાલા ચીર મસાલા બંકે ખુસ્કા ખાવો.
મનસુર—મય જલા હું ફરિફે તુમ ચીર ન આગ લગાવો,
 જનમ એહ શુન માનુ ખીનતી સદા મય કરે, દેખકે જરત મોરા યવરા
ફરજાના—ત લો નામ હસે ચુલકા ટહકો બંવો
 મત માંદ ચાન્દકો ગહન લગાવોજી
 બનકે ખખતી યું નહી ફલકમે ખાક ઉગવોજી,
મનસુર—મેરી ફસમ તુમ નાહી સુખન એહ ચુનાવો.

ગાયન ૧૬.

મનસુર—મેરી પારા મોટાવો એ શુરીયાં સુંદરીયાં મીલવા દો,
રેહાના—નીડર નડર ખતર નકર,
 ફૂલનસે બર દામન અગન ચમનસે કાંટા.
 લો ચમકો કમ કરકે દીલ રાખો ચમચમ
 મેહેરસે મીલવાકે ચમકાએ ચમચમ,
મનસુર—મેરી જનકા બચાઈયે સવાળ આપ પાછયે
ફરજાના—હાંહાં તુમ ચમકો લૂલાદો પ્યારી પાઓ.

ગાયન ૧૭.

સલમાન—હાય હાય અલ્લાહરે ચેહ કયા હુવા,
 કયા હુવારે કયાહુવા કયાહુવા કયાહુવા.
 અરે કાઇ આવો બચાવો ખુવા,
 માર ધાફ તોફ ફાફ આપરે સુવા.

અંક પહેલો તમામ.

પેહેલો પારસી રંગારો કાણુ ?

અનુભવી પારસી ધોનારો કાણુ ?

શેટીંગ, બ્લેઝીંગ,

ફીનીસીંગમાં કાણુ ?

બુનાં ને નવાં

ખનાવનારો

કાણુ ?

બુની દેસાઈની કુંડે

દરેક અતના કસબી, ગરમ, રેશમી તથા સુતરાઉ કપડાં ધોનાર
 તેમજ રંગનાર નવાં આતમચોરાંમની સામે.
 શીખા-કોટ હોરનખી રોડ સુબક.
 શોરામલ એલ્લુલ દેશાઈ
 મલેક, બુની દેસાઈની
 કુંપની.

અંક બીજો.

ગાયન ૧૮.

સહેલીયાં—નાચે' છુમ છુમ છુમ પ્યારી શુલશન હય સખ હરા પ્યારી,
નાચે' હીલ મીલ ખીલ હાં હાં હાં.
આજ સાજ કરે મેહર પીયારી રંગ હડે ગતરાજ શ્રીડે
બહડે શાન કરે આન પે ફર્યાન દીલોળન,
આ દીખાએ જલવા પ્યારી ખીલ જાએગી કીયારી હાંહાંહાંહાં.

ગાયન ૧૯.

મેહર—હે હે હે મન તુ કાદે જલે.
તુજપર દીલપર કી નજર નહી ગર દમખર હોકર મારજી
સંકટ સહે શીર કલું હાન મલે.
બહેતે દરીયાસી શુજરે હય હિલ જિલ હાય જવાનીદી
તનમન જલજલ લડી ઘડો પલ પલ
બનકર દુશમન ચલા ટલ જોળન,
હે હે નએ નએ નીતયમ હરદમ જોખના ચલે.

ગાયન ૨૦.

રેહાના ફરજતના—માન મચલ નચલ ચંચલ ચપલ દીલપર હય પરીયા.
મેહર—કરલો પાર જે બાયા સાંવરીયા કર શાહી આખાદી જનસે સુંદરીયા.
રેહાના ફરજતના—શાન ફલક તલક હાં હાં ચમક દનક હાંહાં
લટક મટક હાં હાં ઝટક પટક હાં.
મેહર—ન કિસલ ચીકનીયા બડી ફુટની બડી ભુતની ઇધર ઉધર
નજરીયા જયસે બંદરીયા નાચે અટરીયાં
ફેડે ઉછલ મચલ હાં.

ગાયન ૨૧.

મનસુર—છજકમે બેકલ હું મન હરવા જરા લાગો અય પ્યારી પેહ ગરવા
ખયરાતે દુસ્ત દે ડાલો દીલ શાદ હોવે મતવાસો.
તોરી શાન બહડે જાન અદલાહ કામ બનાવે મનશા મનકી પાવે.
ચંદ્ર બદનીયાં ગોરી મોહનીયાં મીઠીનયનીયાં સુલલાલા,
બન નરમે મેહરે બાલા નાંહીજી કાયું જલા
આવો આવો છુબાવો રીઝાવો જના મીલે સવાખ દીલકો પર કરવા.

ગાયન ૨૨.

મેહુર—તોરે મનકી કછુ ન પુરી હો આસ કાહે સતાએરે.
 મુજપે સીતમ કાહે કરે છયરામે સોચ અરે
 પાએ પાએ નાહી છયાકી આસ છલકી ચલેના તોરી ખતીયાં
 દામનકી ખરાખ આખ છન કીયા દીયા ચમક તાખ
 ખીજલી છતીયાં તવમલાએ બનકો જલાએરે.

ગાયન ૨૩.

મેહુર—દુશમન મોરા બન બન દીનન રચન,
 બાલા બેખન કરે ચયન હરન.
 દુનીયામે કીસ મજબ કે આગર,
 કહી દુશમન કહી આશક બની,
 છસકો તકત વાહ ન ગલે નયન,

ગાયન ૨૪.

મેહુર—કાંઈ છાંટે પ્યાર દીલખર રે આહે મોરે વાર,
 પ્યારારે મુખન મોરા માન તનમન સની ગર વાર.
 મનમે રંજ કાહેકો કાંતા તર વાહ સારી દીના,
 કંચ કયુ છાંટેકો મોરા ધ્યાન લાગારે મોહે મોહ બાન
 ઉછ ઉછરે કાંતી ખારબર.
 હમતો તુમપે બાન હંચ દેતે નહો દાદ હમારી લેતે,
 સખત તુમ કયસે છકે આહ ન્યારી હય ચાહમેકી રાહ
 ઉછ ઉછરે મયતો બચડી હાર.

ગાયન ૨૫.

મેહુર—છયા કાહે આહે દુખ સહેનારે.
 મર રહેના છયન અખ સાહેનારે.
 સીના જલે આહે બાવે ના છના, સઘયાં જે પીત નાબાહેના,
 ચાહતમે ગમ સાથ લગે હય
 રાહત પાના એ ચાહેના ગાહેના મોહેનાર

ગાયન ૨૬.

સલમાન—કરે આગ દુલનસે મય શાદી હો હો હો.
 બનકે દુલા તનકે દુલા મનસે બૂલા ગમ સારા,
 સાંવરા સલોના પ્યારા પ્યારા, હું ધરખારી.
 દુલન મીલન સગન મોહન આયે બડે દાટ બાટસે
 શાદ શાદ બન દામાદ
 પાંચ સાત હોગે બચ્ચે લડાઉંગા લાડ દાલખાત દુંગા,
 બાવા બનુંગા ખાર કરંગા મેરા કહુંગા હરખારી.

ગાયન ૨૭.

સલમાન—હેમો હેમો દુલ્હાકી ખુબ ગત બની,
 મીલી દુર-ચલકા નુર
 પડા ફન્દા ભૂલ ગઈ શાદી હો હો
 ગઈ બની ભાગ ઘર ધના
 રહ્યા બના કાંક કર ચના
 શાદી કે વયજ ખરખાદી.

ગાયન ૨૮.

મનસુર—સુન સુનસે સુન કામ તુ
 દેખું દેખું તોરે હલ દુનર દુનર હાં બદયા
 કામ બળએગા દામબી પાએગા બળએગા બન નેહ
 ખુશી લાએગા મન કમાલ.
 હમ મીટાએગા સુખ ઉદાએગા જરસે મુઝામ તુ

ગાયન ૨૯.

મેહર—પીયુ મીલનકી બનીયાં સુન આખ હુ મય રતીયાં.
 ઘર છોડા દર છોડા હય આજ
 પ્રેમકી લાગી મોહે એ દાલપાર ગઈ હય કતીયા.
 કારી લાગે ભારી લાગે રચનન દુશમન બની,
 મન ધખરાવે છયા અકુલાવ, ફાટે છતીયાં.

ગાયન ૩૦.

મેહર—દીલસે દુર કર દે ધ્યાન પુરા ન હોગા ચરમાન.
 મનસુર—હય બનો મન તેરા હય માલો ધન તેરા સર તેરા તન તેરા બેશુમા
 મેહર—દુર હો રીઝસે એ બદકાર નુરન કાઝી કર ચમાર,
 મનસુર—બખરદાર સીતમગાર. લાગેછ ગરવા આજ સુન્દરવા
 છગરવા તુ પ્યારી હય ન્યારી મય વારી બલદારી કર
 દીલદારી મેરી બન
 મેહર—પાક દામન બે હો નાપાકસે હમ તાપ નહો.
 નીચકે હાતમે પાહર કબી નાયાબ નહો.

ગાયન ૩૧.

મેહર—બ બ મુજ દેખી તેરી દીલેરીકા શાન,
 ખાતે ન બના લુએ શોદે બુકે દુર હો બેધમાન
 ચલ હટ નંદ ખટ દુર હો,
 મનસુર—માનો ઇતની બીનલી બન વાર મોરા તોપે પ્રાન.
 મેહર—ઓ હયવાન,
 મનસુર—પ્યારી માન,
 મેહર—હુ, હમ હુ શયતાન.

આંક બીજો તમામ.

